

מענין תי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות
של
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ
מלובאוויטש

ייל"ל

לזכרון

הרבנית הצדקנית חו' מושקא

ע"ה ז"ל

מונש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר הבר"ב

המשיח שנה לשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

בזמנו הינה הפוחל לךדות בקלפה אה בעת שהשעה משהקת לה, פך בקך דור ודור יש בךד נשיא הדור, שהוא התפשטות משה בדורו, הפוחל לשפך את כל התעלמות ותסתרים שיש על צד הקדושה, גם בזמן שהעלמות אלו הן במקלוא תקפון.

יש סוגים שפדורנו, קשאנו מצויים פתשו פפול ומקפלי, דור עקבתא דמשקא, קשהתעלמות רבות פל פך, פיצד אפשו קבצע את תביעת רבותינו להפצת התסדות ולהליכה פדרכיקו, פיצד אפשו לבצע את פשנמצאים במקולמות נחותים ומרקקים.

על פך נשיב לפי מה שלמדנו פפרשתנו. התפשטותו של משה קימת בקל דור, גם פדורנו זה. פאשו קשורים לנשיא הדור, איך להתפעל מהתעלמות ומן התסתרים. למשה רבנו יש פוח לשפך את הקלפה, לךדות פפרעו, וכוח זה קיים פנשיא דורנו. פאשו אנו מקשרים אליו על ידי לפוח תורתו, קיים תקנותיו והליכה פאדורתו, דרך גם אנו מסגלים לבצע את הפשל עלינו.

פשים שפשה רבנו שבר את קלפת פרעה וכל בני ישראל יצאו ממצרים בךד רמה, כן יהיה עמנו עתה. פלא הפס על הקשרים הרבים, יגאלנו משה מן הגלות, בךד רמה פקלוב מפלש.

(מעובד עלפי ליקוטי שיחות) חלק ט"ג, עמ' 74-78

זהו אודותנו והפוחל המשיח לעולם ועד

**תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד
לתקופה זו**

כ"ד טבת: יום הסלקות כ"ק אדמו"ר הקו נ"ע, בנוש"ק דשמות, בשנת תקע"ג.
כ"ח טבת: יום הולדת הרבנית הצדקנית חנה ע"ה - אמו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ץ, בשנת תר"כ.

פעם אחת הצעיר הגיאה משנה את כל ערכו של הגלמוד ושל תלמודו – מספיר ארמונו, תזקן בתנאים הקה"ג ורגילות לשנות כל פלרק מאה פלעמיים, מי שישנה את פרוקו מאה פלעמיים, נהג לפי טבעו. אולם, מי שלמד את טבעו. בפנמיאות הוא נשאר אותו דבר. הוא פשוט התעבר על טבעו. הוא קפח על עצמו לשנות מהרגילותו.

פנמיאות, כל יהודי טוב ורגונותיו טובים. אולם, הוצר הרע פא ומסירת. די שגאגום קשה את הוצר הרע ורגילות העל טבעו והרגילות, להגיע להרגמת עובר הז

(מעובד על-פי לקוסי שיוחמת, חלק א, עמ' 116)

ואור

מילה שען שאז בכוחו ללכת אל פרועה, "הן אני ערל שפתים". שאור חקלפותו הן פרקפו אפילו לצדיק אין כוח להשפילו, לשבור ולהכניעו. כוח זה מצוי רק בדי מקדושי-פרוה-הוא, שהוא כל-יכול.

מקדושי-פרוה-הוא משיב למשה על טענותיו: "ראה (לשון חזושי) נתייה אלקים לפרעה", אמנם פרעה צדיק פשיא כוחו, עד שי'לא היה עבד יכול להבדת ממצרים", אף מקדושי-פרוה-הוא נתן למשה רבנו את הכחות להשיל פפרעה ולהדות בו ביסורים.

הכוח נתן דוקא למשה, כיון שהוא נשיה היוד ומנהיגו, הוא "עומד בין ה' וברבנים", הוא המהצע המהבר, דרכו נמשך דבר ה'. על ידו מתגלים כוחו ורקלותו של הקדושי-פרוה-הוא להדות בקלפה ולהכניעה.

לפלעמיים מצויה הנפש האלוהית בקלות אצל הנפש תפלה ומתמיהת. פאשר "השעה משתקת לה", לה' קלפיש תפלה ומתמיהת, והקלפה פמצב גבות, נראה שאין פכוחנו להחמודד מוזה ולהתעבר עליה. העצה למצב זה מופיעה פפרשטתנו. הקדושי-פרוה-הוא אמר למשה: "ראה נתייה אלקים לפרעה", ומבאן נתן הכוח לה' את ואחד, כפי שפכות בתנאים: "כל נפש ונפש מביית ישו לא ייש בה מביחנת משה רבנו עזרי-השילום", כשם שלמשה

שמות

כפפר ותורה אור, מבארים כל תפרטים של עבודת-תפרך פרגנותיות: זימורה את תיחיים – זו תמורה, פי הם תיחיים, פלעבה קשה, זה – זה קשה, פלמור – זה קל-המור, ומכיל עבודה פשוטה, זה – זה פרוה, ומכילבניים – זהו לפון הלקוחות.

אפשר להמיר את כל קש"י הגלות בעניינים רוחניים. להגמה: אחר מקש"י הגלות תעקרויים הוא סודות תפרנסת. האדם אינו מוצא מותו כמולו מתרועעויות מתושבות, הוא סודר בעניי פרונסתו, ואינו יכול להתקיל פיצד כדאי לו לפעול. במקומם זה הוא יכול להתגצע וקלעמול פלמור מתורה. להיות מסודר מאלו משהפול פלמור, ישי סברה כו, ושי טענה אחרת, והוא איננו יודע מהי ההכרחית מהי רפסקתות. הוא אור פסונה. ענין רוחני זה בא במקום קש"י תפרנסת השבעי.

עקרה של הגלות היא עבודת-תפרך. פגמרא מספר שעבודת-תפרך היא עבודה של גברים נשים, ועבודה של נשים לגברים. זה דבר לא טבעי ולא רגיל. אמנם, עבודת נשים היא עבודה קלה יותר, אף היא נקראת עבודת-תפרך. פאשר משקלת על הלא עבודה שוניה מרגילותו, גם אם היא עבודה קלה יותר, הרי זו עבודת-תפרך. קשה ומפריך לשנות את תהורה.

עבודת-תפרך זו אפשר להמיר בעבודה רוחנית. יהודי נודלש לקיים תורה ומצוות בלי להתחשב בפגמראים. עבודתו רוחנית עשויה להיות אפילו פלעלה טענה פשוטת-ערה, אולם פשוהא בעשית מעבר להרגיל, יש לה ערה רב. היא באה במקום עבודת-תפרך פגשיות.

פגמרא נקרא מי שמתור על למחוד מאה פלעמיים אשר לא עבדו, ואור מי שלמד רק פעם אחת יותר, מאה ואחת פעם, נקרא עובד אלקים, מידוע